

Frivillig i Svendborg

Frivilligrådet besøgte

UJALOOQ

En tråd, som slynger sig om Grønland, hen over Atlanten og ned til Sydfyn, før den løber igennem nåleøjet i Nordlangeland. Det er symbolet for Ujaloq, for ujalooq betyder en tråd, en sene, på grønlandsk, forklarer kvinderne mig.

Jeg har inviteret mig til kaffe i foreningen Ujaloq, som siden 1993 har samlet grønlændere og grønlands-sindede til socialt samvær. I mange år mødtes man i byens skolekøkkener, men i de senere år er det trods alt hyggeligere i kælderens i Frivillighuset.

- Men her er jo næsten kun kvinder? spørger jeg. Hvor er mændene?
- De er ikke så sociale, lyder svaret. Og nogle af os er enlige. Men nu er du her jo, siger de og ler. Nej, det var bare for sjov.

Der er nu alligevel nogle få yngre mænd sammen med deres koner, og der er små børn, der hygger sig.

Jeg skynder mig at undskylde, at jeg trods 2 år i Grønland for snart længe siden end ikke kan tælle til 1 på grønlandsk. Det er jeg flov over, men der er straks en dansker, som hævder, at hun trods 40 år i Grønland heller ikke taler sproget. Og min sidedame er heller ikke for skrap til grønlandsk, selv om hun er født og opvokset deroppe. Det er altså ikke kun sproget, der samler så mange mennesker om kaffebord og fællesspisning i Svendborg. Det er vel heller ikke den columbianske kaffe eller det varme, velduftende franskbrød, som er bagt på dansk hvede og tilføjet amerikanske rosiner. Måske er det en oplevelse af fælles skæbne, af at være knyttet til et meget anderledes land meget langt væk fra Svendborg, Sydfyn, Danmark, Europa.

Foreningen Ujaloq blev stiftet af bl.a. Beathe Lynge og Katrine Eriksen, som stadig udgør det meste af foreningens bestyrelse. Ud over de 2 månedlige fælles lørdage er de med i et fællesskab med andre grønlandske foreninger i Danmark, de fejrer den grønlandske nationaldag, og de deltager i den traditionsrige julehilsen, der finder sted hvert år i Vejle og transmitteres via grønlandske KNR (Grønlands Radio) direkte til dem derhjemme.

Fællesskabet er stærkt, for foreningen har en fast medlemsskare, hvor de fleste deltager i arrangementerne. Nogle falder fra, flytter til andre egne, mens andre kommer til, direkte fra Grønland eller via andre byer i Danmark.

Foreningen klarer sig selv økonomisk. Et mindre kontingent og selvbetalning til arrangementerne er nok til at sikre samværet. Men drømmen er at kunne vise nye medlemmer rundt på Sydfyn, at kunne mødes med grønlandske foreninger fra andre dele af Danmark og at kunne hjælpe egne medlemmer, som bl.a. af økonomiske grunde ikke har det godt i julen.

Det ville de gerne kunne søge om penge til udefra, og det fik vi en god snak om.

Beathe Lynge

Katrine Eriksen

På Facebook finder du mange billeder fra Ujaloqs arrangementer. Enten, danser de, eller også spiser de. Men de morer sig altid.

HVIS DU VIL VIDE MERE OM UJALOOQ

LÆS [FACEBOOK](#)